

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10. h.

Upravnistva telefon št. 85.

Klerikalna breznačajnost.

Šest let že traja borba za preobliko volilnega reda za kranjski dež. zbor. Različne faze tega boja so vsaka zase spomenik klerikalne breznačajnosti in kaže se, da se kolekcija teh spomenikov še izdatno pomnoži.

Ko so klerikalci pred šestimi leti vstopili v dež. zbor, so zahtevali splošno in enako volilno pravico in ker se dež. zbor ni takoj vdal, so začeli obstrukcijo in so z obstrukcijo zadrževali vsako delovanje dež. zbora.

To je trajalo več let. Ves ta čas so klerikalci, na čelu jim dr. Krek in dr. Šusteršič napadali zlasti veleposestnike. V vseh variacijah so dokazovali, kako nečuvna krivica je privilegij veleposestnikov, kaka škoda in sramota je za slovenski narod na Kranjskem, da ima 53 veleposestnikov deset poslancev, 430.000 dušniškega prebivalstva pa samo 16.

Potem so klerikalci naenkrat premenili svoje stališče. Rekli so: Ker vlada na noben način neče splošne in enake volilne pravice, naj pa obvelja njena. Odpovedali so se splošni in enaki volilni pravici in zahtevali samo novo splošno kurijo. Ta svoj prehod od splošne in enake volilne pravice h kurijalnemu sistemu, ta popolni preobrat so poskušali prikriti z bobnečimi napadi na veleposestniški privilegij. Kakor besni so nasakovali veleposestnike, misleč, da spričo tega grmenja ljudje še zapazili ne bodo, kako so se klerikalci v načelnem oziru premenili. Celo do dvoboja bi bilo takrat lahko prišlo med grofom Barbo in dr. Šusteršičem, ko bi ne bil Šusteršič pravočasno spoznal, da je previdnost najboljši del modrosti.

Končno je baron Hein, ki je najbolj zadrževal klerikalna prizadevanja, zapustil Kranjsko in vlada je predložila deželnemu zboru volilno reformo. Nasvetovala je uničenje mestne kurije, ustanovitev nove splošne kurije in ohranitev veleposestniške kurije s privilegijem, da ima v tej kuriji volilno pravico samo tisti, ki je vpisan v deželno desko.

V trenutku so klerikalci pozabili vse svoje najslavesnejše izjave in na vse svoje deklamacije: kar čez noč so sklenili zvezo z Nemci, da bi vladnemu načrtu pomagali do zmage in slo-

vesno so se zavzeli za ohranitev veleposestniškega privilegija.

Od tedaj igrajo prav klavirno vlogo. Vsa njih načelna breznačajnost, vsa velikanska breznačajnost klerikalcev se zreali v tem njih postopanju.

Na Dunaju in doma govore o splošni in enaki volilni pravici, pa samo da bi goljufali javnost, kajti skrivaj kujejo naklepe, kako bi dosegli volilno reformo, ki naj da klerikalcem 8 novih mandator, obenem pa ohrani nedotaknjen veleposestniški privilegij. Krek je zlezel Schweglu pod frak. Šusteršič pa je postal štifelpuer pri grofu Barbu.

Zveza z Nemci nalaga klerikalcem pač dolžnosti. Zdaj govorita in pišeta dr. Krek in dr. Šusteršič o splošni in enaki volilni pravici pač tako, kakor Adler in Pernerstorfer o republiki. Splošna in enaka volilna pravica je za klerikalce samo še paradni šimel, samo še sredstvo za varanje javnosti, v ostalem pa so jetniki nemških veleposestnikov in vezani varovati privilegij deželnodeskarjev.

To si je treba ohraniti v spominu, zakaj le tako je možno razumeti bedastoče, ki jih piše »Slovenec«. O veleposestnikih ni seveda nobene besede več v »Slovenec«. Še papeža ne spoštujejo pri »Slovenec« več tako, kakor barona Schwegla in grofa Barba. Ze leto dni leže pred njima na trebuhu. Ker se ne upajo tako nastopati, kakor bi radi in braniti svoje zavezniške direktne, jih branijo indirektno. Vse za ohranitev nemškega privilegija — to je parola klerikalcev in tisti dr. Šusteršič in tisti dr. Krek, ki sta včasih grmela proti privilegiju veleposeststva, da je odmeval ta grom po deželni zbornici, morata sedaj kot lakaja klerikalno-nemške zveze nastopati proti zahtevi narodno-napredne stranke, da se mora pri volilni reformi odpraviti privilegij deželnodeskarjev. To se je zgodilo včeraj v »Slovenec« v sicer neznatni in resnično bedasti notici. Ta notica zasmehuje zahtevo narodno-napredne stranke glede veleposestniške kurije, ta notica se noreca dela iz zahteve, ki so jo klerikalci s Krekom in Šusteršičem na čelu zastopali več let v deželni zboru. Krek in Šusteršič sta s tem sama sebi dala najizdatnejšo zausnico in postavila svojo breznačajnost v najlepšo luč. Njiju zabavljanje pa ne bo nič pomagalo. Klerikal-

no-nemška zveza naj gleda kolikor hoče, kako reši privilegij nemških deželnodeskarjev — volilne reforme ne bo, če ne pade ta privilegij.

Gibanje v železničarski organizaciji.

(Konec.)

Ko so se letos koncem zasedanja državnega zbora že drugi, dasiravno nedostatno, uredile plače državnim uradnikom in je tudi naša in ogrska državna železnica obljubila izboljšati dohodke svojih uslužbencev, zapela je tudi južna železnica svojo staro pesem. Mariborska skupina železniških uradnikov je ponovila meseca februarja na svojem zborovanju v Celju staro zahtevo in naprosila osrednje društvo, da skliče uradniško zborovanje v Maribor, da se še edenkrat poskusi doseči izboljšanje plač. Predno se je pa to zborovanje sklicalo, zborovali so delegati vseh skupin uradniškega društva na južni železnici na Dunaju, ker se je raznesla vest, da namerja uprava zopet dati uradništvu 4 K na mesec, kar naj bi po njenem mnenju tvorilo tako zaželjeno uredbo plač. Na tem zborovanju se je pokazalo, kolika razburjenost se je polastila uradništvu. V ogorčenih besedah se je očitalo zastopnikom uradništva v personalni komisiji, da hočejo celo gibanje potlačiti in da so zmenili z glavnim ravnateljem, ter so se pozvali, da odlože svoje mandate, ker nimajo več zaupanja uradništva. Proti volji personalne komisije, ki je vedno zastopala uradništvo pri upravi, izvolila se je na tem zborovanju deputacija petorice tovarišev, ki so dobili nalogo zadnjikrat zahtevati od glavnega ravnatelja zvišanje plač za 400 kron. Tej deputaciji je glavni ravnatelj šele dal jasen odgovor, ko je rekel, da je nemogoče zvišati plače za 400 kron, ter ji zajedno namignil, da se, ako so živalski produkti, dražji, vegetabilski niso podražili; leča je še celo cenejša! Iz lečo je torej hotel zakrskati oni glavni ravnatelj, ki je bil vedno prepričan o potrebi regulacije in ki je imel toliko sladkih obljub za uradništvo, ono lojalno uradništvo, ki je sedem let potrpežljivo trpelo, da je južna železnica mogla delati vsako leto milijonske dobičke.

Uradništvo je bilo ogorčeno in je na shodu v Mariboru dne 21. aprila 1907 zapustilo staro pot lojalnosti in ob velikanskem navdušenju sprejelo resolucijo, s katero je zahtevalo, da osrednje društvo sklene trdno zvezo z vsemi železniškimi organizacijami in da, če ne drugače, s pasivno resistenco na celi progi prisili upravo, da izpolni ne samo uradniške, ampak tudi zahteve vseh vrst. S tem sklepom je stopilo vprašanje združenja vseh vrst zopet v ospredje. Ze leta 1904. je poskušalo uradniško društvo zediniti na gospodarskem polju vse organizacije ter je sklicalo na Dunaj velikansko zborovanje železničarjev, katerega se je udeležilo čez 6000 mož vseh vrst! Toda radi velike nezaupnosti med posamezniki in radi birokratskega duha, ki je takrat vladal v uradniškem društvu, ni rodilo to zborovanje zaželenega sadu. Uradništvo ni mirovalo in da pridejo v vodstvo zanesljivi moške, vrglo je na običnem zboru meseca maja prejšnje birokratsko vodstvo in spravilo na čelo in v odbor može, ki so prisegli na koalicio vseh organizacij. In to novo vodstvo je takoj začelo pogumno delovati. Koalicija se je sklenila. Nezaupnost med organizacijami je izginila in že meseca junija so se pokazali v skupnih shodih vseh vrst sadovi te prekristne zveze. Na velikanskih shodih v Bruku, Gradcu, Mariboru in v Ljubljani so dali železničarji duška veselju radi združitve in vsi sloji so v iskrenih besedah proslavljali trenotek, da se je dosegel sporazum, prisegli drug drugemu zvestobo v skupni borbi za boljše bodočnost. Da se ta zveza ukrepi in ukorenini v vseh železničarjih, prireajo se še nadalje shodi po vseh večjih postajah. Krona vseh teh shodov pa je bil velikanski železničarski shod na Dunaju dne 18. t. m. Solidarnost se je zanesla že tudi na druge železnice in po pravici lahko upamo, da bodo pred koncem leta združeni vsi avstrijski železničarji, izimši kršćanske socialiste, katerih koalicija radi njihovega dosedanjega zahrbtnega postopanja ni sprejela v svoje okrilje, kar pa nič ne pomenja, ker jih je jedva za dobro pest. Združeni bomo pod eno zastavo z napisom: »Vsi za enega, eden za vse«. Tako se tedaj pripravljajo na železnicaht ljut boj. Črni oblaki se kopičijo nad glavami ošabnih in krivičnih uprav. Pripravlja se velika nevihta, ki pre-

ti na mah poplaviti, kakor svoj čas na Ogrskem, našo domovino. Upati bi le bilo, da železniške uprave še o pravem času izpregledajo in da ta nevihta mine brez groma in strele in da zasiže zatiranim železničarjem solnce prostosti in boljše bodočnosti. »Naša Zveza«.

Delovanje čeških politikov v počitnicah.

Praga, 29. julija. Na shodu državnopravnega kluba je govoril posl. dr. Baxa o preteklem zasedanju novega parlamenta. Najprej je razpravljal o jezikovnem vprašanju v parlamentu ter izjavil, da bi se bil gotovo dosegel mnogo boljši uspeh, ako bi se bil sprejel predlog radikalcev, naj se poseže vmes z najostrejšimi sredstvi. O enotni zvezi vseh čeških poslancev je govoril dr. Baxa zelo skeptično, a poudarjal je potrebo, da se v narodnih in državnopravnih stvareh nastopa složno. Končno je govoril zelo ostro proti vladi barona Becka, ki niti ne poskuša vsaj nekatere najvažnejše češke zahteve izpolniti. Ministri Klein, Marchet in Derschatta delujejo proti narodu ravno tako, kakor so delovali njihovi predniki.

Socijalni demokratje so imeli preteklo nedeljo dva zelo dobro obiskana shoda, na katerih so govorili državni poslanci Soukup, Nemec in Hudc. Sprejela se je resolucija, v kateri se vlada poziva, naj čimprej skliče češki deželni zbor ter mu predloži reformo deželnozbornske volilne pravice. Tudi »Narodni list« se bavi s sklicanjem češkega deželnega zbora ter se odločno zavzemajo za reformo deželnozbornske volilne pravice. List piše: »Češki narod zahteva pravično demokratično reformo, s katero se končno stori konec 46letni krivici, da je prvotno prebivalstvo v deželi, ki tvori dvetretjinsko večino, obsojeno v manjšino. Češki narod ima le 98 poslancev izmed 242.

Malorusi in drugi Slovani.

Črnovice, 29. julija. Podnačelnik maloruskega kluba posl. Vasilkov je rekel na političnem shodu: »Slovani, posebno Čehi so od nekdaj zvesto pomagali Poljakom pri zatiranju našega naroda; to in pa močna klerikalna struja v slovanskem tabo-

LISTEK.

Margareta.

Spisal Abel Kabel.
(Dalje.)

II.

Drugi večer pa je bilo veselo v kavarni. Že so bili pijani moji drugovi, že so peli dolge in brezkonečne pesmi. Spomnili so se na marsikaj, na domovino in tako je dvignil gozarca Damjana, vstal je in se je gugal naprej in nazaj, zibal se je kozarec, vino se je polivalo po tleh.

»Na zdravje naše domovine... Slovenije... Bog jo živi... Neka jo veliki Bog!...«

Nasmejale se je pijani Damjan, potem so mu stopile solze v oči.

»Saj mi je milo, ko se spomnim nanjo... na domovino... Neka jo veliki Bog!...«

Gugal se je, kozarec mu je pal iz rok, vino se je razlilo po mizi.

»Kaj misliš, da sem neumno govoril?«

Obrnil se je k meni, glavo upognjeno, roke v hlačnih žepih.

»Pametno si govoril!«

Neprijetno mi je bilo, nisem bil razpoložen za pijačo. In še napoved, ko je bila ura polnoči, je stopila v separé Margareta in čutila je sama, kako smo bili nevedni njene obiska. Zakaj na njenem obrazu

je bilo rahlo preziranje, niso se nasmejale mirne oči, ustne so ostale stisnjene. Govorila je s pijanim Damjanom, ni se nasmejala njegovi pijani modrosti. Jaz sem bil daleč stran v kotu na tisti večer, nisem videl, če so me sploh poiskale njene oči. In to je bilo sitno in nerodno. Napravi človek lep namen, vse srce spravi vanj, glej, in kakor bi bil napravil vse v sanjah! Zakaj rože je mislil saditi, pa je zunaj že skrajna jesen in blizu je tisto jutro, ko bo ležal sneg po dolinah in rebrih... Ah, moje življenje z britkostmi napolnjeno nima ene same pomladi, komaj par momentov, ki so spominov vredni...

Odšla je Margareta in takrat se je sklonil k meni prijatelj Andrej in je govoril poltiho. Ni bil hudo pijan in še se je dalo govoriti z njim.

»Ti imaš srečo, fant, zakaj Margareta te ima rada.«

Utihihnil je prijatelj Andrej in takrat se je razveselilo moje sebično srce. Glej, in vse se je izpremenilo, visoko, visoko so se dvignile misli in bile so ponosne, kakor zvezde zimске noči.

Peli so pijani fantje, polivali so vino, spominjali so se domovine.

»Živijo, patrija!...« je vpil Damijan potem pa je zapel s svojim pijanim glasom.

»Kdor ima srce,
zna za dom solzé...«

Glas je bil hripav, obnemogel je kmalu in obnemogel so tudi fantje. Odšli so drug za drugim, niso me videli več, niso vedeli, da sem bil ta večer med njimi. Zunaj pod oknom se je čulo njihovo glasno govorjenje, Damjanova pesem, hripava in žalostna:

»Kdor ima srce,
zna za dom solzé...«

Spet je obnemogel glas tako, kakor prej, samo koraki so se še čuli, utihnilo so besede, izgubili so se koraki sredi tistega večera.

Sam sem sedel, napol izpraznjeni kozarci so stali po mizi, pol steklenice je bilo še napolnjene z vinom. Kadil sem cigareto in ni mi bilo pusto tistikrat v temnem separeju. Lep trenutek je bil, blizal se je pravzaprav, tiho, po prstih, naposled so se odprla vrata, vstopila je Margareta.

»Kaj so odšli... Fej!«

»Odšli...«

Obraz je bil blede, kakor vedno, oči so bile mirne, roka je držala za kljuko.

»Jaz bi rad govoril o včerajšnjem večeru!«

Jaz vem, da je bil prijazen moj pogled in da se je smehljalo moje lice.

»Pustite ga pri miru, ni bil lep, ni vreden spomina...«

Tako kakor je bilo bledemu obrazu primerno, je govorila Margareta, kakor je bilo primerno mirnim

in hladnim očem. Menda je lagal prijatelj Andrej, menda je videl ljubezen v mojih očeh in se je norčeval z njo...

»Čudni ste, o Margareta, in zakaj ste proti meni čudni?«

Ze sem sedel v bližini in stegnil sem levec po tisti roki, ki je držala za kljuko in stopile so mi na pamet lepe in tople besede. No, roka se je umaknila in tudi besede so ostale neizgovorjene.

»No, kaj vi tako rešujete domovino?«

»Da, tako rešujemo pri nas patrijo...«

Nasmeh je bil na njenem obrazu, zaničljivost je bila v očeh... ah, sam ta večer je uničil vse, kar je bilo lepega in zame pripravljeneja...

»Ah, tako nesrečen je narod naš, vse moči se gube v malenkostih, nikoli ni skupnega uspeha. Tako je narodu usojeno, nikoli ne bo lepše, še slabše bo...«

Govoril sem o narodu, ki je bil daleč, mislil pa sem na Margareto, ki je bila blizu. Črno je bila napravljena, v črnem krilu in črni bluzi, obraz pa je bil miren in lep, kakor še nikoli prej.

»Saj se bo dvignil narod. Kaj bi se ne dvignil, saj je mlad in čvrst.«

»Nikoli se ne bo dvignil, ker ni mlad in ni čvrst. Po golčavah, po kmetih žive pijanci, po mestih šetajo sebični stari. Narod ni mlad in ni čvrst...«

Zdaj so bile uprte vame njene oči, zdaj me je gledala z nezaupnim pogledom.

»Vi ne ljubite potem domovine, majhne, ponižne svoje domovine?«

»O Margareta, in zelo jo imam rad. Kadar se pripeljem dol do tistih holmov, kadar vidijo oči široka polja, tiho mestece pogleda izza ovinka — o Margareta, čudno je pri srečanju. Vsa notranjost je samo sree, vse se umakne, srce se razlije povsod... Vzel bi blagoslovljene vode in bi poskrpil naokoli, pokleknil bi in bi molil, solze bi kanile iz oči... Ljubim domovino, samo ljudi ne ljubim. Narodnjake sovražim, ki so malopridni in umazani ljudje...«

Se so gledale vame njene mirne oči, kaj so hotele od tiste uboge domovine?

»Saj niso vsi ljudje narodnjaki in niso vsi hinavci. Dobri ljudje so povsod, tiha dekleta včasih...«

»To je tako, če je človek izgubil vero v tiste ljudi. Enkrat si bo pustil kdo pljuniti v obraz, drugič pa bo vzel poleno s seboj in bo dobro zamazal taka usta... So pa tudi ljudje, ki se bodo umaknili taki priliki v velikem ovinku...«

Margareta je sedla na stol in je položila roke navzkriž. V senc je sedela, zato je bila njena obleka še bolj temna in njen obraz je bil še dosti bolj blede.

»Potem nimate vi nikogar.«

Skoro se je začudila svojim besed-

ru nas je ločilo od slovanske večine v parlamentu. Nemei stoji pod vodstvom krščanskih socialistov in te praktične gospode vleče prijateljstvo k Poljakom. Poljski klub še ni bil nikoli tako močan, kakor je sedaj; na njegov migljaj se vzdigne ves nemški blok in vsa desnica.

Kvota.

Dunaj, 29. julija. Prihodnje dni, vsekakor še pred 1. avgustom, se razglasi cesarjeva odločitev o kvoti. Cesar določi kvoto za pol leta v dosedanjem obsegu, in sicer za dobo od 1. julija do 31. decembra.

Nagodbena pogajanja z Ogrsko.

Išl, 29. julija. Ministrski predsednik baron Beck je izjavil napram dopisniku »N. Fr. Presse« o nagodbenih pogajanjih: »Upam zanesljivo, da pridemo skupaj, ker moramo skupaj priti ne le iz gospodarskih, temuč tudi iz političnih vzrokov. Le javnost je slab sotrudnik. Spomnite se na nagodbena pogajanja, kako so se vodila poprej. Ministrstva sta stopili v zvezo in z gotovim elaboratom sta prišli potem na dan. Toda leta 1895. se je to opustilo; takrat se je na Dunaju in v Budapešti oficijalno razglasilo, da so se nagodbena pogajanja pričela in s tem so bila tudi že pokopana. To pot upamo doseči boljši konec.«

Napram nekemu ogrskemu politiku se je izjavil baron Beck, da ne razume, kako morejo mažarski listi vedno pisati o antagonizmu med obema vladama in posebno med obema ministrskima predsednikoma. Vse te vesti so neresnične. Med obema ministrskima predsednikoma je najboljša sporazumljenost, in ravno na tem sporazumljenju temelji upanje, da se nagodba doseže.

Dunaj, 29. julija. Ogrski ministri pridejo dne 4. septembra na Dunaj, da sklenejo nagodbo.

Srbija in Črna gora.

Belgrad, 29. julija. Novosadska »Zastava«, ki si je zadnje čase postavila nalogo, zasejati razdor med belgrajskim in cetinjskim dvorom, poroča iz Cetinja, da so tam našli več protidinastičnih pism, s katerimi je belgrajski dvor kompromitiran. V Cetinju so baje vsled tega zelo razkačeni ter nečejo potrditi novega srbskega poslanika.

Sestanek ruskega cara z nemškim cesarjem.

Berolin, 29. julija. Sestanek med obema vladarjema bo 3. avgusta pred Swinemünde in sicer na ladji sredi morja. Sestanku bodeda prisostvovala nemški državni kancelar knez Bülow in ruski minister zunanjih del Isvolski, kar dokazuje, da se bo pri tem razpravljalo o važnih političnih stvareh.

Volitve v francoski generalni svet

Pariz, 29. julija. Na Francoskem se vrše sedaj volitve v generalni svet, ki bodo pokazale, kje je večina prebivalstva, ali na strani radikalne, protiklerikalne vlade ali v taboru reakcionarjev in ultramontanecv. Do 8. ure jutraj je bilo znanih 1100 rezultatov, dočim iz 350 volilnih okrajev izid še ni znan. Izvoljenih je bilo 180 reakcionarjev, 6 nacionalistov, 106 progresistov, 219 republikancev leve, 452 radikalcev in socialističnih radikalcev, 14 neodvisnih in 11 zedinjenih socialistov. Oziroma volitev je treba 107. Potemtakem so pridobili republikanci 10, radikalci 60 mandatov, dočim so reakcio-

dam, jaz pa sem bil postal sentimentalen.

»Nikogar... Samotno je tako življenje in kakor je samotno, tako je tudi žalostno. Včasih, pred davnimi leti se je prikazala na nebu posebna zvezda, zgodilo se je nekaj novega, dandanes pa je dolgo od tega. Počasi teko dnevi, iste zvezde so na nebu, ista luna sije večni čas. In gre romar svojo pot in ne najde novega drevesa, ne najde nove rože, da bi gledale oči. Da bi vsaj našel palmo mesto hrasta, oljko mesto breze, lotosov cvet mesto belega slaka... Tako je pot dolgočasna, domisli se človek, kaj je čital po lepih životospisih, spomni se rečni umetnik, žalostno je srce, solze stopijo v oči... Ah, Margareta, nikogar ni, ki bi imel dobro srce, ki bi stopil izza prvega drevesa in bi prijazno pozdravil...«

Končal sem bil in takrat je stala Margareta tik mene. Zdaj so bile ljubezne njene oči, njena roka je slovela na moji rami...

»Kaj nisi videl, kako sem stopila izza drevesa in pozdravila...«

In čudno se je bilo dogodilo tedaj; v meglo so bila zavita čustva, megla je bila v očeh, bogve če sem jo bil objel... Menda je bila samo stopila izza drevesa in pozdravila.

(Dalje prihodnjik.)

narei zgubili 17, nacionalisti (klerikalci) 13 in progresisti 40 mandatorov.

Dogodki na Ruskem.

Moskva, 29. julija. Bivšemu predsedniku Golovinu je naznanil mestni urad, da ni vpisan v volilni imenik, ker ni v državi ne v občinski službi in tudi ne plačuje hišnega davka. Ta odlok je dokaz, kako kruto hoče nastopiti birokracija pri bodočih volitvah v durno, da se iznebi vseh neljubih, inteligentnejših politikov.

Odesa, 29. julija. Carska banka iz Petrograda je poslala na svojo podružnico v Tiflis več vreč denarja. Ena vreča s 100.000 rublji je med potom izginila.

Rusko-japonski dogovor.

Pariz, 29. julija. Tukajšnji japonski poslanik je naznanil nekemu dopisniku, da ravnokar sklenjeni rusko-japonski dogovor obsega pet točk. Zadnja točka je diplomatske vsebine. Določa namreč ohranitev statusa quo na Daljnem vzhodu. Ostale štiri točke se tičejo trgovinskih zvez, pravice do ribištva, mandžurske železnice, ureditve meje itd. Glede Koreje je stvar enostavna, kakor je izjavil poslanik. Korejski cesar je napravil veliko napak. Njegov odstop je bila neizogibna posledica. Toda načeloma se stvari v Koreji za Japonsko niso spremenile, ker je Japonska že dosedaj izvrševala v tej deželi svojo avtoriteto. Prava Evropejcev se preobrat niti najmanj ne dotika. Končno je izjavil poslanik, da Japonska stremi po miroljubni, koncilijantni politiki. S Severno Ameriko ni bilo nikoli resnega konflikta. Pogajanja zaradi kalifornijskih šol in naseljevanja Japoncev v Zedinjene države so v najlepšem tiru.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. julija.

— Bakljada in serenada županu Hribarju bo v petek zvečer. Narodna društva se zbero pred »Mestnim domom« ob 8. uri, odkoder odkorakajo ob 7/9. uri. Sprevod pojde po vsem mestu, seveda z godbo na čelu. Pred županovim stanovanjem bo »Zveza slovenskih pevskih društev« zapela tri pesmi. Sprevod društev bo spremljala 500 lampijonosev.

— Sodba katoliškega škofa. Te dni se je mudil nekaj časa v Ljubljani naš rojak ameriški škof Ivan Stariha iz Leada v Severni Ameriki. S svojimi prijatelji, katerih ima mnogo v stari domovini, se je večkrat sešel v Tratinčevi gostilni »Pri zlati kapljici« na Sv. Petra cesti. Pri teh pogovorih se je škof Stariha izrazil napram nekemu prijatelju, da je prav zadovoljen, da je spoznal to gostilno, ker je »Slovenec« toliko natančno zabavljal, sedaj pa da se je sam prepričal, da mu v tej gostilni jako ugaja. Škof Stariha je tudi opetovano obiskal to gostilno in je opetovano izjavil, da se mu gnusi »Slovenčev« pisava sploh, zlasti pa da se mu gnusijo izbruhi »Slovenčevega« blaznega fanatizma povodom državnoborskih volitev.

— Kdo je kršil volilni zakon? Klerikalci so v svojem glasilu za časa zadnjih državnoborskih volitev, dandanes vpili, da naprednjaki kršijo volilni zakon in da jih zato že še čaka primerna kazen. Kdo je v resnici kršil volilno postavbo, se je izkazalo danes pred deželnim sodiščem, kjer je sedel na zatožni klopi 29letni Franc Anžič, posestnik in kolar iz Radekega vasi ter strasten agitator klerikalne stranke. Očitala mu je obtožnica, da je 2. ali 3. maja letos gostilničarja Jerneja Kalana hotel podkupiti, da bi volil Kregarja, ko mu je ponujal za njegov glas 50 goldinarjev, ter 200 do 300 goldinarjev, če bi agitiral za klerikalnega kandidata. Tudi je obetal Kalanu posojilo od klerikalne strani, če bi ga potreboval. Anžič je seveda tajil vse in obrnil vso stvar tako, kot bi mu bil Kalan rekel, če mu da 100 K, pa bo volil Kregarja. Temu nasproti je kot priča zaslisan Kalan določeno in odločno izjavil, da ga je Anžič hotel podkupiti, zlasti ker je vedel, da bi Kalan potegnil mnogo somišljenikov za seboj. Kot značajan mož in kot zaveden pristaša narodno-napredne stranke mu je Kalan na njegovo ponudbo odgovoril: »Če bi tudi dobil 1000 goldinarjev, ne storim tega, da bi mi kdo kaj očitil in da bi se ljudje norčevali iz mene.« Isto je potrdil priča delavec Janez Grošelj, ki je v obraz povedal Anžiču njegove besede. Anžič se je hotel oprati s tem, da je pravil, da je Kalan dejal, da se pri sodišču stori marsikaka kriva prisega, o Grošlju pa trdil, da je napako naznanil svojo starost. Marija Kalan, hči Jerneja Kalana, je izpovedala, da ji je Grošelj prišel v skladišče pravit, da hoče Anžič očeta podkupiti. Obtoženec je pripeljal na sodišče priči Naceta Kneza in An-

tona Kregarja, ki naj bi izpričala njegovo nedolžnost, a mu nista mogla prav nič pomagati, dasi ju je tako prošeče gledal. Izpovedba ključavničarskega mojstra Pusta se je prebrala in je zanimiva ter prav karakteristična, kako so delali klerikalni agitatorji pri zadnjih državnoborskih volitvah v Ljubljani. Po prvi volitvi je — po tej izpovedbi — Anžič kazal kup glasovnic, popisanih z imenom Ivana Hribarja in se bahal rekoč: Takole se mora agitirati! Na kakšen način je prišel Anžič do glasovnic, se seveda ne ve, misli se pa lahko prav veliko! Trdil je Anžič, da si takih glasovnic — seveda na enak način! — upa še mnogo več dobiti! Ker Anžič, ki ima vso modrost v mezecinu, ni imel nobenega zagovornika, zagovarjal se je sam. Pravil je v svojem zagovoru, da mu je agitacija za Kregarja požrla okrog 700 goldinarjev, ki jih je moral dati iz svojega žepa; volilci in nevolilci so bili strašansko žejni in lačni. Hotel je prepričati sodnike, da se on ni mogel pregrešiti zoper volilni zakon, katerega je poznal, ko se je sklepal v državnem zboru. Po kratkem posvetovanju je predsednik senata podpredsednik deželnega sodišča gosp. Pajk naznanil razsodbo, da je Fr. Anžič kriv pregreška proti § 3. volilnega zakona z dne 26. januarja 1907 in se obsodi na en teden zapora poostrenega z enim trdim ležiščem. Plačati mora vse stroške kazenskega postopanja ter izgubi volilno pravico za državni in deželni zbor ter občinski in okrajni zastop za dobo šestih let. — S to razsodbo je jasno dokazano, kdo je kršil pri zadnjih državnoborskih volitvah v Ljubljani volilni zakon! Kršili so ga tisti, ki so vpili, da ga kršijo naprednjaki! Vprašamo pa končno: Koliko Francov Anžičev ima še klerikalna stranka, ki so istotako potrebni zaporu, ker so na enak način ne samo skušali podkupovati volilce, ampak so tudi v resnici kupili njih glasove za drag denar? Ako bi bila napredna stranka po volitvah postopala s tisto sovražnostjo proti klerikalnim agitatorjem, kakor je klerikalna proti naprednim, sedela bi jih že cela množica po zaporih. A mi smo po volitvah pozabili na vsa kršitva postavbe!

— Toliko grmenja — brez dežja. Proti naprednim agitatorjem v Ljubljani so vložili klerikalci, t. j. dr. Šusterskič kot predsednik osrednjega volilnega odbora klerikalne stranke, okoli 60 kazenskih ovadb na državno pravdnštvo, hotoč jih spraviti na vsak način v zapor. Od teh 60 ovadb jih je državno pravdnštvo po dolgi in vsestranski preiskavi zavrglo 58 kot docela neutemeljenih in neosnovanih. Izmed preostalih je ena romala na okrajno sodišče, kjer se je obravnavala pred par dnevi s silno žalostnim koncem za naše klerikalce, kajti skoraj vsi obtoženci so bili oproščeni! Le ena ovadba je ostala kot za »mušter« na deželnem sodišču in obravnavalo se je danes o njej. Obtoženi so bili: 29letni posestnikov sin Anton Bončar iz Ljubljane, 63letni delavec Jožef Lenarčič iz Male vasi pri Ljubljani in 34letni Anton Šinkovec, istotako delavec iz Sapa. Obtožnica je očitala Bončarju, da je 22. maja, torej dan pred ožjo volitvijo prišel na skladišče trdke Tautzher ob Dunajski cesti in tam kupil od soobtožencev njuno glasova za ožjo volitev, vsakega za eno krono, seveda v prid župana Hribarja. S tem da so se vsi trije pregrešili zoper § 3. volilnega zakona z dne 26. januarja 1907. Obtoženci in priči so pa stvar nekoliko drugače orisali. Ker se je čulo, da bi pri ožjih volitvah mnogo delavcev šlo volit, če se jim povrne odhod za službo, je prišel Bončar zaradi volitev na Tautzherjevo skladišče, kjer je dobil Lenarčiča in Šinkovca. Pregovoril je oba, da sta objubila, da pojdetta volit in z njunim dovoljenjem popisal glasovnici s Hribarjevim imenom. Za odškodnino oziroma za odhod zaslužka ali za zamudo časa je dal vsakemu eno krono kot za izgubljenega pol dne, a šele potem, ko je bilo dogovorjeno, da pojdetta volit. Tako so izpovedali obtoženci in tako sta izpovedala priči 25letni Anton Reschitz, poslovođa trdke Tautzher ter paznik Alfonz Kovarčič. Ta zadnji je imel nekaj opraviti pri bližnjih plankah in priskočeval vso stvar ter objubil Šinkovec, da bo Bončarja »anegažal« zaradi kupovanja glasov. Ko ga je Bončar prijel za besedo, se je Kovarčič ustrašil in pravil, da je le v šali mislil »anegažanje«, vključ temu je pa pozneje letel v dr. Šusterskičev pisarno, kjer so skovali grozno ovadbo na državno pravdnštvo. Obtožence je zagovarjal dr. Triller, ki je v svojem zagovoru poudarjal, da se je izmed vseh od klerikalcev vloženih ovadb izemnila le ena obtožba, ki pa že tudi umira. Predlagal je oprostiti razsodbo za vse tri obtožence. Sedatni predsednik podpredsednik deželnega sodišča g. Pajk je nato po kratkem posvetovanju naznanil raz-

sodbo, da se vsi trije obtoženci oproste vsake krivde in kazni. (Obtožnica je zastopal državdnštva substitut dr. Rozina, votantje so pa bili deželni sodni svetniki Kohler, Hauffen in Vederjak). — Klerikalci so torej tudi s to ovadbo strašansko sramotno pogoreli in imajo poleg silnega poraza tudi blamažo, da še ne zlepa take. Ko bodo pa še na Dunaju s svojim protestom zoper izvolitev župana Hribarja državnim poslancem pogoreli, bo njih blamaža popolna. Prav se jim godi!

— Kakšna bi bila pri nas ljudska šola, če bi imeli klerikalci ves svoj vpliv nanjo? Da so klerikalci nasprotniki vsakega napredka in vsake izobrazbe, so pokazali že nebrojkrat, prav jasno se je pa to videlo pred kratkim na Goriškem. V Kanalu je bil eno izmed preteklih nedelj klerikalen shod, na katerem je govoril dr. Bricelj tudi o ljudski šoli. Rekel je, da se mora šola omejiti na manjše število obiskujočih let. Kaj da je potreba, da se kmetski otroci uče slovnice in drugih predmetov, ki jih v šoli nič ne rabijo. Neki drug »razsoden mož« je bil pa nmenja, da je edino in glavno to, da se kmetski otroci v šoli nauče krščanske nauke (čemu je pa cerkev?). Šola naj obiskujejo samo štiri leta, kot pritklina ali nameček h krščanskemu nauku naj se pa uče še brati, računati in pisati. Za sveta nehesea človek se tega ne potrebuje. — Taki so klerikalci! Ne privoščiijo ljudem izobrazbe. Pogled v naravo, v zemljepis, zgodovino, gospodarstvo itd. naj bo kmetskim otrokom zastrt! Umemo jih dobro. Dneva se boje, tema in nevednost naj kraljuje v glavah priprostega naroda in črnemu klerikalizmu je gospodarstvo na zemlji zagotovljeno. Ali je potem čudno, da je naš rojak tako zaostal, ko je bil vedno pod vodstvom prečastite duhovščine, ki je zmirom delovala v tem smislu za njegov blagor? Nemei in Italijani so si med nami opomogli, ker so se prisvojili trgovino in obrt, dočim je Slovenec v potu svojega obraza kopal zemljo in se pripravljal za srečno večnost. Nismo imeli predpogojev za boljše gnotne razmere, zdaj pa, ko se nam naše okoliščine nekoliko izboljšujejo, se pa najdejo ljudje, ki zagovarjajo, naj se otroci manj uče in če se kaj uče, naj bo to edino katekizem ter brati in pisati naj še znajo. O prosvetljenju 20. stoletja, kako zabiti ljudi najdeš med Slovenci!

— Gospodarstvo na Goriškem. V Gorici sežidajo novo deželno hišo. Na starem pokopališču, torej daleč zunaj mesta, je kupila dežela svet po 60 K kvadratni meter in dala zanj 240.000 K! Slovenski kmet na Goriškem naj poljubi šibo, ki ga tepe in ki so mu jo spletili dr. Gregorčič in njegova klerikalna družba!

— Narodna delavska organizacija v Trstu. Pod tem naslovom se je ustanovilo v Trstu društvo, ki ima namen organizirati narodno delavstvo vseh strok brez razlike, varovati pravice delavcev in ščititi njih moralne in materialne, tako posamezne (individualne) kakor skupne (kolektivne) koristi v vsaki smeri privatne in javnega življenja, in sicer v javnem življenju tako v razmerju nasproti državi kakor v razmerju nasproti deželni ali občinski upravi; končno ohraniti narodu gospodarsko in duševno krepke delavce in tako delavstvo sploh (§ 3. pravil.) Kdaj se pa pri nas na Kranjskem prično snovati take organizacije? Saj vendar naši delavci niso vsi klerikalni in socialno-demokratični!

— Peticijo za slovensko vseučilišče in za slovensko srednje šole je poslala občina Griblje v okraju Črnomelj.

— Provijantna častniška namestnika sta postala narednika K. Brey od 47. polka pri 27. pešpolku in Josip Svobljak od 27. brambovskega polka v Ljubljani pri deželnih strelih št. 2 v Bolcanu.

Iz finančne službe v Trstu. Kontrolor finančne dežele blagajne v Trstu Karel Böhm je imenovan za ravnatelja, blag. Viljem Stran-sky pa za kontrolorja te blagajne.

— Učiteljska vest. Izprašani učiteljski kandidat Rudolf Kump je imenovan začasnim učiteljem v Cerknici, izprašani učiteljski kandidat Slavoj Dimnik je dobil zač. učit. službo na ljudski šoli v Postojni in izprašani učit. kandidat Rafael Ogrin pa v Št. Vidu pri Ljubljani.

Objava. Ministrstvo za notranje zadeve je iz gotovega vira izvedelo, da se stavbni podjetniki in tehnični čisto na podlagi samih časniških objav o živahnem stavbnem delovanju izseljujejo v San Francisco v Ameriki, kjer pa ne najdejo zaželenega dela, to pa zaradi tega ne, ker se v San Francisco građe večinoma samo lesene, začasne zgradbe, in pa popravljajo porušena poslopja. Novih stavb pa, pri katerih bi ti izselniki dobili delo in zaslužek, pa najbrže ne

bodo gradili v bližnji bodočnosti. Največ upanja na uspeh imajo razmeroma mladi, a pri tem zanesljivi, izurjeni in neodvisni podjetniki in tehniiki, popolnoma vešč angleščine v pismu in govoru in ki obenem razpolagajo za zadostno gotovino (kakih 500 dolarjev), da se v slučaju potrebe lahko tudi par mesecev preživijo. V tem času pa bi se morali seznanjati z lokalnimi razmerami in si iskati dobrih zvez za kasnejšo živahnejšo stavbno dobo. Vsekako pa bi dotičniki morali nekaj časa poslovati v kaki tamošnji stavbni pisarni. Naslovi takih pisarn se poizvedo pri e. in kr. avstro-ogrskem konzulatu v San Francisku, ali pa pri ministrstvu za notranje zadeve.

Nevihla in strela. V kozolec posestnika Ivana Primca v Mamolu pri Poljšniku je med hudo nevihto udarila strela. Kozolec je z vsem v njem naloženim žitom pogorel do tal, rešili so le tri vozove pšenice. Skode je 3000 K. Pred mesecem je udarila strela v kozolec Primčevega sosedu, da je istotako pogorel do tal.

Kavarne in gostilne v Trstu. V Trstu je 65 kavnarn. Od teh je 27 kavnarn nižje vrste in te bodo po največjih policijskih predpisih smele biti odprte samo do ene popolnoči, vse druge kavarne pa do 2. popolnoči. Ob izvanrednih prilikah bodo smeli lastniki prositi, da se jim dovoli držati kavarne odprte do 3. in 4. jutraj. Pivnice je v Trstu 955. Pivnice nižje vrste bodo smele biti odprte samo do 10. zvečer, krčme, kjer imajo tudi jedila, pa do 11. zvečer, a restavracije do polnoči. V restavracijah s koncertom se bo smelo biti do 1. popolnoči.

Grozno hudodelstvo. V Pančevu na Hrvatskem se je zgodilo grozno hudodelstvo. Kmet Ilija Tomić je 25. t. m. zapustil dom, kjer je ostala sama Sletna hčerka Leposava in 2letni vnuk. Ko se je oče vrnil, je našel Leposavo sključeno sedeti ob hišnih vratih. Bila je mrtva. Na glavi je imela globoko rano. V sobi je bilo vse razmetano. Sodna komisija je dognala, da je bilo dekletce ubito in da je ubijalec po tem činu izvršil nad svojo žrtvijo, ko je bila že mrtva, zločin proti pravosti. Policiji se je posrečilo zločinca dobiti v osebi pred kratkim iz kaznilnice odpuščenega kaznjence Filipa Ottara. Sprva je tajil vsak zločin, pozneje pa priznal, da je deklico ubil, izvršil nad njo hudodelstvo proti pravosti in da je hotel tudi oropati. Iskal je denar povsod, a ni nikjer ničesar dobil. Končno je vzel štiri blazine, in jih prodal, izkupiček pa zapil. Visel bo.

Glede legarja nam je došla iz povsem verodostojnega vira naslednja informacija: Kakor je znano iz časnikov, pojavil se je v Postojni začetkom tega mesca zopet legar. Ob tem času bil je tamkaj v tukajšnji šent-peterski vojašnici štačionirani bataljon 17. pešpolka na vajah. Takoj po konstatiranju epidemije odkorakal je bataljon v Ljubljano, kjer se je nato v času od 20. do 28. julija pojavilo 10 slučajev legarja. Vsi bolniki so se takoj internirali na infekcijskem oddelku c. kr. garnizijske bolnišnice, bataljon sam pa je kontumaciran in je torej moštvo prepovedan izhod v mesto. Sploh se pa vsak količjak sumljivi slučaj takoj izolira. Tako je sedaj 18 mož tega bataljona v nalašč za ta namen postavljeni Döckerjevi baraki v garnizijski bolnici v opazovanju. Trije možje se bodo kot popolnoma zdravi še danes odpustili. — Tudi v domobranskem polku št. 27, ki je bil koncem junija na Krasu, osebno krog Divače na vajah in je nazaj grede korakal skozi Postojno, pojavil se je legar. Doslej obolelo je 9 mož, ki so se takoj internirali v garnizijski bolnišnici. Tudi ta polk je bil kontumaciran. Ker pa je zanj inkubacija, to je čas, v katerem se še lahko pojavijo slučajji, trajala le do 23. t. m. in se že od 21. t. m. sem ni pojavil noben slučaj več, dovolil se je polku včeraj zopet izhod, vendar mora biti vse moštvo že ob 9. zvečer zopet doma v vojašnici. Razen tega je obolel vojak žrebčarskega oddelka na Selu, ki je bil do svojega obolenja štačioniran v Postojni. Tudi ta je izoliran v vojaški bolnici. — V deželni bolnici zdravilo se je od 8. junija do 29. julija vsega skupaj 10 slučajev legarja. Po preverjenosti bila sta le dva slučajja iz Postojne, vsi ostali so sporadični slučajji iz raznih krajev Kranjske in Primorja, kakor se pojavljajo vsako leto. V Ljubljani se med civilnim prebivalstvom ni pojavil niti eden slučaj legarja. Ker so vsi navedeni slučajji strogo izolirani, moštvo prizadetih polkov pa kontumacirano, ni prav nobenega povoda za kako bojazen, tembolj ker so higijenski naprave mesta, osobito pa izvrstni vodovod najboljše jamstvo proti epidemičnemu razširjevanju legarja. Bati bi se bilo k večjemu kake hišne epidemije, pa tudi to le, če bi se vsled brezbriznosti in prepozne varnostne naprave od strani poklicane zdravstvene uprave.

Papirnico v Radečah pri Zidanem mostu je lastnik gosp. A. Krisper prodal tovarniškemu podjetju za karte Ferd. Piatnika na Dunaju.

Prostovoljno gasilno društvo v Godovčiču priredi prihodnjo nedeljo, 4. avgusta, pod kozolecem g. Marije Kankelj javno ljudsko veselico s šaljivo tombolo. Po tomboli ples, pri kateri svira godba na pihala. Začetek točno ob 3. uri popoldan, vstopnina 40 vinarjev za osebo. Čisti dohodek je namenjen v poravnavo družbenega dolga in napravo novega orodja, zato se preplačila hvaležno sprejemajo.

Grozna smrt konjeva. Pri Savodni pri Celju sta trčila dva voza drug v drugega. Pri tem je oje enega voza predrlo trebuh konju drugega, da so mu takoj čreva izstopila. Konj je poginil v strašnih bolečinah.

Narodna čitalnica pri Sv. Luciji ob Soči priredi v nedeljo, 4. avgusta, v dvorani restavracije gospoda Mikuža veselico "Na letovišču" s sodelovanjem članov slov. dež. gledališča iz Ljubljane, in sicer Danilove, Košakove, Danilove ml., Danila, Vetrovske, Povheta, Kreisove, Ronovske, Nučiča, Habiča in Molka. Začetek predstave ob 8. uri zvečer.

Proizvajanje premoga na Sp. Štajerskem Glasom poročila rudarskega urada v Celju se je v območju tistega leta 1906 proizvajalo 8 mil. 641.000 metričnih stotov premoga v vrednosti 5.700.000 K. — Na Trbovlje pride 4.827.000, a na Hrastnik 1.513.000 metr. stotov, ostalina pa na premogovnike: Pečevnik pri Celju, Skale pri Velenju, Zabukovje, Store i. dr.

Strupena muha je pičila dne 17. julija t. l. strojarskega pomočnika Josipa Černiča iz Kostanjevice v levo trepalnico. Že drugi dan je fant zelev otekel po celi glavi in vratu. Ni mogel več požirati in je težko dihal. Z vbrizgom klorovega apna so v bolnici v Kandiji ustavili razširjanje otekline in je bolnik sedaj iz nevarnosti, le v obližju pika je še globoka rana.

Bivši večletni nemški župan v Hočah pri Mariboru, Wieser, ki je bil lansko leto meseca septembra radi požiga in goljufije obsojen na tri leta težke ječe, je umrl 26. julija t. l. v mariborski jetnišnici po desetmesečnem zaporu.

Slovensko del. pevsko društvo "Slavec" priredi v nedeljo, 4. avgusta t. l. na Zgornjem Rožniku veselico. Sodeluje ljubljanska društvena godba. Spored: Koncert društvene godbe, nastopi pevskega zbora, ljudska veselica, ples v salonu, živi srečolov, zabavna pošta, umetniški ogenj, razne zabave. Vstopnina: 40 v za osebo, častiti društveni člani in otroci do 12 let so vstopnine prosti. Začetek ob štirih popoldne. Godba odkoraka ob 3. popoldne s Cesarja Jožefa trga sviraje skozi mesto na Zgornji Rožnik. V slučaju neugodnega vremena bo veselica v nedeljo, dne 11. avgusta, z istim sporedom.

Novoustanovljeno gasilno društvo v Stobu priredi povodom svoje obletnice dne 4. avgusta t. l. na vrtu g. A. Müllerja v Stobu veliko vrtno veselico.

Ustanovljenje brzojavne službe v kraju Sveti Janez pri Bohinjskem jezeru. Dne 23. julija t. l. se je uvedla v kraju Sv. Janez pri Bohinjskem jezeru, političnem okraju Radovljica, brzojavna služba z omejenim dnevnim službenim časom.

Tatvine v Trstu se množijo od dne do dne in tržaška fakinja je tako predrzna, da napada pri belem dnevu ljudi na najbolj obljudenih cestah. Kdor bere tržaške liste o teh neprestanih tatvinah in roparskih napadih, se gotovo boji v Trst, posebno če bi prišel ponoči tja. Za javno varnost je v Trstu strašno slabo preskrbljeno!

O samomorih vojakov v Gorici. Glede na to vest, ki se je pred kratkim razširila po listih, javlja "Soča", da sta se le hotela obesiti dva vojaka 47. polka, a so ju še pravočasno rešili. Vzrok poskušene samomora je prevelika strogost in sitno nadlegovanje od strani predstojnikov-podčastnikov.

Roko mu je zlomil. Ko je šel danes teden rudar Ivan Drnovšek iz Zagorja domov, napadel ga je rudar Franc Rus iz Sela z nožem in ga sunil v obraz. Drnovšek ga je v silobranu udaril s palico čez desno roko in mu jo zlomil.

Zblaznel je v Mariboru 23letni posestnikov sin Aleksander Rapoc, ki je metal kamenje v bližnje trgovine in grozil sestrām in bratom, da jih usmrti. Prepeljali so ga v Gradec.

Pred mariborskimi porotniki bo stal prihodnji odgovorni urednik "Slov. Gospodarja" Leskovar, obtožen razžaljenja časti gosp. F. E. Friedricha.

Pogreša se gostilničar in posestnik J o z e f J a g o d i č iz Gornje Bistrice pri Slovenji Bistrici. Najbrž je izvršil samomor.

Obstrelila se je v Mariboru 26letna Ela Schel iz Mislj pri Slov. Gradcu. Ker pa rana ni nevarna, bo ženska ozdravela.

Ogenj. V Krški vasi na Dolenjskem je danes teden uničil ogenj posestniku Jožefu Ajstru kozolec poln žita in gospodarsko orodje v vrednosti 7000 K.

Obesila se je v Trstu 23letna Antonija Čok. Vzrok huda neurastenja ter najbrž tudi omračenosti duha.

Mrtveca so potegnili iz morja v Trstu. Truplo je 40 do 45letnega moža, ki je ležal že kake tri mesece v vodi. Kdo je, ne vedo.

Z nožem je smrtonosno ranil 29letni Jakob Ferro iz Vodnjana kočijaža Hugona Ipavca v Trstu. Ipavec je baje Ferra hotel okraštiti, ko je spal na cesti.

Tatvina kave. Tržaški tatovi imajo poseben "lšt" do kave in jo kraježno zlasti v prosti luki. V soboto so pa prijeli tri take uzmovnice, ki so imeli za srajco in po žepih 40 kg kave. Ti možje so 32letni Rudolf Ceglar, 27letni Ivan Sedmak in 43letni Ferdinand Perissini.

K umoru kočijažev v Trstu. Aretirali so nekoga Alojzija Žergola, ki se je delal blaznega in se izdajal za jestvinčarja Franca Nagodeta. Pripeljala sta ga dva tovarisa v bolnišnico, kjer so ga prijeli na poziv policije. Pravijo, da je imel Žergol nekaj opraviti pri umoru kočijažev Praznika in Mohoroviča.

Častnik rešil življenje. V nedeljo dopoldne je v blejskem jezeru kadeta Napoleona Milića pripeljal med kopanjem krč, da je izginil pod vodo. Nadporočnik Artur Halla de Szent Demeter je skočil za njim in ga rešil gotove smrti. Mladenič je bil že v nezavesti. Rešitelju so vse vprek čestitali, med drugimi tudi podmaršal grof Beck.

Streliška udarila dne 26. t. m. v grad pok. drž. poslanca viteza Berkasa v Blagovni pri St. Jurju ter omamila sedanjo posestnico vdovo Maro Berksovo, toda ne nevarno. Užgala strela ni ter sploh ni napravila posebne škode.

Samomor. V Ptuj se je zastropila z lizolom omožena babica Prosnik. Pred smrtjo je pisala možu pismo, v katerem ga prosi, naj ji pregrešek odpusti ter skrbi za otoka.

Ponesrečen kolesar. 21letni trgovski potnik Alojzij Gazvodič iz Trsta je na poti iz Doline padel s kolesa 7 metrov globoko in si ubil pri tem črepijo ter si zlomil 2 rebri in ključnico.

Telefonska zveza Gorica-Solkan-Kanal-Tolmin. V trgovski in obrtni zbornici goriški se je razpravljalo v seji v četrtek o tej telefonski zvezi ter sklenilo se obrniti glede te zveze do prizadetih občin; udeleženci bi plačali 6000 K. G. Zornik je predlagal zvezo do Boveca, pa so sklenili, da se za sedaj še ne potegne zveza do tja.

Poskušeno hudo delstvo proti pravosti. 39letni sobni slikar Viktor Franc v Trstu je opijanil 27letno veziko Matildo F. in jo hotel posiliti. Ker se mu je ženska branila udaril jo je po obrazu, da ji je izbi dva zoba. Pohotneža so aretirali.

Zvišanje blagovnih tarifov na južni železnici stopi v veljavo že s 1. oktobrom 1907. Vendar pa zvišanje ne zadene prometa s Trstom.

Nemcem se povračuje. Nemški listi strahovito javkajo, ker je bilo nekaj nemških turnarjev in sličnih izvajalcev v trentinskem italijanskem trgu Perginu tepenih. Sirovost se mora obsojati, naj pride od katere strani koli. Tako tudi postopanje trentinskih Italijanov ne moremo odobravati, dasi je njihova ogorčenost pr. Nemcem opravičena z ozirom na krvave dogodke zaradi italijanske fakultete v Inomostu. Vedeti je tudi treba, da je nemške izletnike vodil Paus Mayer, ki hodi vsako leto izživati v italijanski Trentin ter potem piše sramotilno o Italijanih. Dasi tadaj ne odobrujemo brahjalnega nasilstva, vendar Nemcem skoraj privoščimo batine, ki so jih skupili med Italijani. Morda jim prerahljane kosti zbude spomin na bestialne napade celjskih bratcev na Slovence in njihove slovanske goste pri raznih prilikah.

Veliko moderno parno opremo z najnovejšimi stroji, potom umetnega sušenja (Trockenpressung), gradi na svojem posestvu g. August Belle na Rakeku. Ilovica je od večšakov preizkušena in njena izvrstna kakovost dognana za vse vrste opeke kakor tudi za cevi itd. Strojna oprema (Maschinenziegel) se bode začela izdelovati šele prihodnjo spomlad, med tem ko se bode dobila na roko izdelana oprema že meseca avgusta. Natančneje glej inserat.

O sprejemu gojenk v gospodinjstvo šolo c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. Meseca oktobra se otvori deseti tečaj gospodinjstve šole, ki bo trajal 12 mesecev. Gojenke morajo stanovati v zavodu, ki je pod vodstvom č. gg. sester iz reda

sv. Frančiška. Zavod je v posebnem poslopiju poleg Marijanišča na Spodnjih Poljanah v Ljubljani. Pouk, ki je slovenski in brezplačen, zavzema poleg verouka, vzgojeslovja, zdravoslovja, ravnanja z bolniki, spisja in računstva vse one predmete, ki jih mora umeti vsaka dobra gospodinja, zlasti se pa poučuje teoretično in praktično o kuhanju, šivanju (ročnem in strojnem), pranju, likanju, živinoreji, mlekarstvu, vrtnarstvu i. t. d. Gojenke se istotako vežbajo v gospodinjstvem knjigovodstvu ter v ravnanju z bolniki in z bolno živino. Gojenke, ki se žele učiti nemškega jezika, dobe v tem predmetu brezplačen pouk in priliko, da se v enem letu zadosti privajajo nemškemu jeziku. Gojenka, ki bo sprejeta v zavod, plača na mesec za hrano, stanovanje, kurjavo, razsvetljavo, perilo, t. j. sploh za vse, 30 K, ali za ves tečaj 360 K. — Vsaka gojenka mora prinesiti po možnosti naslednje oblike s seboj: Dve nedeljski obleki, tri obleke za delo, dva para čevljev, nekaj belih in barvanih jopic za ponoči, štiri barvana spodnja krila, dve beli spodnji krili, šest srajc, šest parov nogavic, 10 do 12 žepnih robcev, šest kuhinjskih predpasnikov in tri navadne predpasnike. (Predpasniki za delo se tudi priskrbe v zavodu proti plačilu.) Če ima katera več obleke, jo sme prinesiti s seboj. Deklice, ki hočejo vstopiti v gospodinjstvo šolo, morajo: 1. dovršiti že 16. leto; 2. le izjemoma, v posebnega ozira vrednih slučajih se more dovoliti sprejem mlajših učenk; 3. znati čitati, pisati in računati; 4. predložiti spravevalo, da so zdrave; 5. predložiti obvezno pismo staršev ali varuhov, da plačajo vse stroške; 6. zavezati se, da bodo natančno in vestno izvrševale vsa dela, ki se jim nalože, ter da se bodo strogo ravnale po hišnem redu. Prošnje za sprejem, ki jim je priložiti šolsko in zdravniško spravevalo ter obvezno pismo staršev, oziroma varuha, naj se pošljejo do 15. septembra t. l. glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani.

V prvi vrsti se v gospodinjstvo šolo sprejemajo deklce, ki imajo domovinsko pravico na Kranjskem; če bo pa v šoli prostora, se bodo sprejemale tudi prošilke iz drugih dežel. Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske. Delovanje mestne posredovalnice za delo in stanovanje. Mestni trg št. 27, telefon št. 99. Od 19. do 25. julija je dela iskalo 8 moških in 29 ženskih uslužbencev. Delo je bilo ponudeno 11 moškim in 30 ženskim uslužbencem. V 29 slučajih se je delo sprejelo. Od 1. januarja do 25. julija je došlo 1533 delojemalcev in 1785 delodajalcev. V 982 slučajih se je delo sprejelo. Delo dobe takoj moški: 2 mizarja, 1 kolar, 4 trgovski slugi, 3 gostilniški slugi, 5 pivovarniških delavcev, 2 kočijaža, 12 konjskih hlapcev, 2 vrtna delavca. Ženske: 1 šivilja, 1 prodajalka začetnica, 3 računске natakariče, 4 podnatakariče, 2 gostilniški kuharici, 6 gostilniških deklic, 1 graščinska gospodinja, 2 kuharici k oročnikom, 2 sobarici, 4 kuharice, 11 deklic za vsako delo, 9 deklic k otrokom, 2 postrežnici. Dela iščejo, moški: 1 strojnik, 1 pekar, 1 vrtnar, več pisarniških slug. Ženske: 2 hotelski sobarici, več prodajalk raznih strok in razni drugi posli. Posredovanje stanovanj, mesečnih sob in dijaških stanovanj. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko za odgovor.

Slovinci v Ameriki. Naglo ma je umrl v Clevelandu 42letni Anton Znidaršič iz Logatec. — »Slovensko ameriško tiškovno društvo« se je ustanovilo v Jolietu. — Vlak je povozil v Forestu 26letnega Ivana Opeko, doma iz Rakitne. **Neprijeten poset.** V soboto ponoči je prišel pečarski pomočnik Vincencij Zima k ž v postelji se nahačajoč delavki Mariji Marovtovi in se vsedel k nji na posteljo. Ta takoj skoči pokonci in beži iz sobe. Zima je iz sobe kmalu odšel, a z njim pa je izginilo Marovtovi tudi izpod glavlja 6 K denarja. Nato je šel nepoklicani posetnik v Perkovo gostilno na Žabjeku št. 3 ter se tam prisedel k nekemu mizarju, kateri ga je imel že toliko pod kapo, da je kmalu nato pri mizi zaspal. Tudi tukaj je pokazal Zima svojo spretnost. Naglo spečemu mizarju izpelje iz žepa denarnico, v kateri je imel 6 K, vzame iz nje denar, denarnico pa vrže pod mizo. Ko se je mizar zbudil in denar pogrešil, je bil Zima aretovan. Prizna le toliko, da je denarnico našel pod mizo in vzel iz nje denar, potem jo pa vrgl proč. Prvi slučaj taji. Oddali so ga sodišču.

Nesreča. Včeraj popoldan je peljal Travnov hlapec Jožef Vrhovec po Karlovski cesti voz drv. Ko pripelje do Vožarske poti, so konji zavili v to in ker je cesta nekoliko strma, je voz konja zagnal, da sta začela teči navzdol. Ker voz ni imel zavora. Vrhovec konj ni mogel ustaviti in tako so začela drva pa-

dati konjema na zadnje noge, kar je bilo povod, da sta se konja splašila in dirjala dalje. Konec ulice sta začela v ograjo in se je pri tej priliki hlapec, ki je bil preblizu voza, izpodtaknil in padel ter se pri padcu na levi nogi tako poškodoval, da so ga morali prepeljati z rešilnim vozom v deželno bolnišnico. Tudi konja sta se poškodovala.

Pes je vgriznil včeraj krznarjevo ženo Ano Hebenstreitovo, ko je šla po dvorišču Marije Ahlinove na Karlovski cesti št. 17 mimo priklenjenega psa, kateri je skočil v njo in jo na desni roki znatno poškodoval.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 140 Hrvatov, 40 Slovencev, 25 Črnogorcev in 70 Macedoncev. V Heb je šlo 100 Hrvatov, v Bad-Gastein jih je šlo 70, v Nemčijo 60, v Meran pa 19. Iz Amerike je prišlo 180 Hrvatov in Slovencev. V Ljubno je šlo 40 rudokopov, v Linc pa 17 Kočevjarjev.

Ukradena sta bila danes gospodu Hermanu Kranzu na Poljanski cesti št. 15 dva kanarčka in trije liščki. Kdor pove podatke, vsled kojih bi se tatu izsledilo, dobi od oškodovanca 10 K nagrade.

„Društvena godba ljubljanska“ priredi jutri v hotelu „Lloyd“ S. V. Petra cesta, društveni koncert za člane. Začetek ob polu osmih zvečer. Vstop prost.

*** Niti za milijon.** Ameriški dijak Emil Simon je v Drazdanih povozil z avtomobilom neko gospo do smrti. Zaradi tega so nepremišljenega mladeniča utaknili v preiskovalni zapor. Njegova mati je ponudila milijon mark jamčevine, ako spuste sina začasno iz zapora, toda sodišče je ponudbo odbilo, ker Simon ni nemški podanik.

*** Žena — občinski sodnik.** Iz gornjeogrške vasi Keršovo so se polagoma izselili vsi moški, končno pa še celo občinski sodnik. Ker občina ne more biti brez sodnika, izbrale so si ženske izmed seboj 24letno odločno tovarišico za to mesto. Sedaj je treba še izvoliti namestnika in dva prisežnika, nakaar bo cela občinska uprava v ženskih rokah.

*** Nov letalni stroj.** Znani ameriški zrakoplovec Knabenshoe name-rava še ta teden poleteti s svojo ženo iz Toleda v Cleveland in sicer v svojem novem letalnem stroju. Ta pot bo najdaljša, kar jih je dosedaj napravil, kajti vozil bode povprečno po dvajset milj na uro in bode za svojo pot rabil kakih sedem ur. Novi letalni stroj je dolg 45 čevljev in ni opremljen z vijaki, temveč s peruti. Stroj tehtla le 45 funtov in ima 16 konjskih sil.

*** Povest o hlačah.** V nekem morskem kopališču je sedel nedavno v čitalnici star profesor. Zaglobljen v branje je dregnil s komolcem kup novin, vsled tega pa se je prevrnil črnilnik, da se je črnilo zlilo po hlačah zraven sedečega bankirja. Bankir je začel besneti: „Moje nove hlače so popolnoma uničene! Plačajte mi jih!“ Profesor ga je zamen tolažil ter mu obetal, da mu takoj da zahtevanih 30 K, le vizitko naj pošlje v njegovo stanovanje. Bankir pa se ni dal pomiriti, temuž je kričal: „Saj vas niti ne poznam, plačajte mi takoj na mestu!“ Profesor je izvil lekl denarnico ter izplačal 30 K, nato pa rekel: „Ker sem vam hlače plačal, imeli bodete pač toliko poštenja, da mi sedaj tudi izročite moje last. Hlače so moje in hočem, da mi jih tudi takoj izročite. Niste imeli zapiranja do mene, zato ga tudi jaz ne morem imeti do vas. Sem s hlačami!“ Zaman je bankir protestiral proti taki hitrici. Občinstvo se je zavzelo za profesorja ter mu dalo popolnoma prav, in bankir je moral med splošnim smehom sleči hlače.

Književnost.

— **Jugoslovanska ideja** in Slovenci je naslov 48 strani obsežni brošuri, ki jo je spisal goriški deželni poslanec dr. Tuma. Ta brošura je vredna, da jo čitajo vsaj vsi naši politični krogi. Sicer se ne vjemamo z vsakim detajlom tega spisa, priznamo pa radi, da je glavna ideja pisateljeva utemeljena. Pisatelj izhaja z znanstvenega stališča in prihaja do zaključka, da smo Slovenci čisto samosvoj narod enega edinstvenega sloja demokratska masa in v gospodarskem oziru masa malega posestnika. Madjari, Nemci in Italijani bi se v smislu svojih imperijalističnih teženj radi polastili jugoslovanskega ozemlja. Temu se morejo vsi Jugoslovani ubraniti le potom zblizanja, le če postanejo Slovenci, Hrvti, Srbi in Bolgari po značaju in jeziku skupen narod. Največja ovira zblizanja in združenju je historizem. Velika Srbija in velika Bolgarska sta nemogoči radi zemljepisnega položaja in socijalnega sestava jugoslovanskih narodov, do zblizanja pride-

mo le potom integracije. Ker imamo Jugoslovani gospodarsko enoslojnost more biti temelj rešitve jugoslovanske ideje skupni ekonomski razvoj, skupno ekonomsko delo. Skupni gospodarski interes je najmočnejša vez med narodi in ta skupni interes imamo vsi Jugoslovani. Skupni gospodarski cilji približajo jugoslov. narode tudi kulturno. Naš položaj in naše razmere nas silijo, da prevzamemo izvozno trgovino, ki gre skozi naše dežele in izrabimo prirodno bogastva naših pokrajin. To so prvi cilji za skupno gospodarsko delo Jugoslovancev, v težnji za temi cilji dobimo skupno vez. Slovincem in Hrvatoma je treba zagotoviti Adrijo in Trst, Srbom in Makedoncem Solun, Bolgarom Carigrad. Predpogoj veliki trgovini je lastna industrija. Ker te nimamo, je treba iskati stika s Čehi, ki imajo svojo industrijo. Edino je mogoče po pisateljevem mnenju, da bi Jugoslovani izvažali proizvode češke industrije, uvažali pa na Češko in Poljsko južne pridelke. V to treba organizirati trgovino v Trstu — kar ni drugače mogoče, kakor če se razvijejo hrvatske pomorske moči in zasedejo Slovenci Trst. To sta najbližja cilja, to je prvi korak k oživotvorenju jugoslovanske ideje in zveze s Čehi. To so glavne misli pisateljeve, ki zaslužijo resnega uvaževanja.

Izpred sodišču.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

Dekleta je šel klicat precej pijani fant France Jeriša iz Moš, in sicer pod okno Knifiove hiše v Val-purgi. Jezen, da se mu niso deklekta oglašila, vrhutega se mu pa še smejala, sunil je v okvir okna tako, da je odletelo eno krilo na posteljo ter tam ležalo hčer na glavi lahko poškodovalo. Vročekrvi fant je bil obsojen na 1 mesec zapore.

Ker se mu je smejal, raztogotil se je precej pijani posestnik Gregor Lavtičar iz Mojstrane nad Antonom Vernikom in ga tako močno udaril s palico po desni roki, da mu je strl podlehtnico. Obsojen je bil na 4 mesece težke ječe.

K naborni stavi ni maral priti postopač France Blažič iz Spodnje Idrije, marveč se je klatil po Italiji, odkoder se je letos meseca rožnika vrnil. Zamudil je tri naborne stave, to pa zaradi tega, ker se je potepanja navadil ter mu vojaška služba ne diši. Obsojen je bil na 3 tedne strogega zapora.

Telefonska in brzojavna poročila.

Budimpešta 30. julija. Srbsk-patrijarh v Karlovcih, Juri Brani ković, je na smrt bolan. Poklicani so k njemu vsi škofje, arhimandritje in predstojniki samostanov. Patrijarh je že dlje časa bolan, a to se je prikrivalo, vsled česar je nastala govorica, da se je patrijarh zastrupil. Ljudje so to govorico toliko raje verjeli, ker je znano, kako ostro nasprotje vlada med patrijarhom in med srbskim cerkvenim kongresom, kakor je tudi znano, da se patrijarh ni mogel oprati očitanja goljufije in sleparije in se je sploh vzdrževal na svojem mestu samo s pomočjo madžarske vlade.

Budimpešta 30. julija. V Debreczinu je bil velik delavski shod, ki je sklenil, da se tik pred žetvijo začne splošna stavka tovarniških, obrtnih in poljedelskih delavcev, če vlada do tedaj ne predloži državnemu zboru zakona o splošni in enaki volilni pravici.

Petrograd 30. julija. Pri postaji Slavjanskij je pod vlakom, s katerim se je peljal vel. knez P. Nikolajevič, eksplodirala bomba, ki je pa provzročila samo neznatno škodo.

Petrograd 30. julija. Šef francoskega generalnega štaba je dospel sem. Sprejet je bil prav hladno. Konservativno časopisje ga pozdravlja z napadi na Clémenceaua in na Piquarta, češ, da Francoja ni dosti vredna kot zaveznica, ko njena vlada noče ali ne more nastopiti zoper antimitaristično propagando.

Berna 30. julija. Tu se je podrl visok razgledni stolp. Več turistov je bilo težko ranjenih, žena učiteljca Pögli pa ubita.

Berolin 30. julija. Sestanek ruskega carja z nemškim cesarjem se najbrže zopet odgodi in sicer iz ozirov na nameravani pravočasno razkriti atentat na carja.

Umrli so v Ljubljani.

V deželni bolnici:

Dne 25. julija: Pavla Žerjav, trg žena. 26 let. Revmatizmus artikul. — Karol Kogovšek, sluga. 41 let. Spridenje jeter.

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurzi dun borze 30. julija 1907.

Maloletni papirni.	Denar	Blag
4 1/2% majska renta . . .	96 90	97 10
4 1/2% srebrna renta . . .	98 30	98 50
4 1/2% avstr. krona renta . .	96 95	97 15
4 1/2% zlata . . .	115 15	115 35
4 1/2% ogrska krona renta . .	92 45	92 65
4 1/2% zlata . . .	110 55	111 75
4 1/2% posojilo dež. Kranjske .	98 90	99 90
4 1/2% posojilo mesta Spiljet .	104 50	105 50
4 1/2% bos. herc. železniško .	99 85	100 85
4 1/2% posojilo 1902 . . .	98 05	99 05
4 1/2% češka dež. banka k. o. .	99 75	100 75
4 1/2% z. o. . .	99 75	100 75
4 1/2% zast. pisma gal. dež. .	99 25	99 50
4 1/2% hipotečne banke . . .	99 25	99 50
4 1/2% pešt. kom. k. o. z . .	102 50	103 50
4 1/2% pr. . .	98 50	99 50
4 1/2% zast. pisma Innerst. .	98 50	99 50
4 1/2% hranilnice . . .	98 50	99 50
4 1/2% zast. pisma ogr. cen. .	98 50	99 50
4 1/2% dež. hranilnice . . .	98 50	99 50
4 1/2% z. pis. ogr. hip. b. . .	98 50	99 50
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnic .	98 50	99 50
4 1/2% obl. češke ind. banke . .	98 50	99 50
4 1/2% prior. lok. želez. Trst-Poreč .	98 50	99 50
4 1/2% prior. dolenskih želez. .	98 50	99 50
4 1/2% prior. juž. želez. kup. 1/4% .	98 50	99 50
4 1/2% avstr. pos. za želez. p. o. .	98 50	99 50
Srečke . . .	98 50	99 50
Srečke od l. 1860% . . .	148 85	150 85
od l. 1864 . . .	249 85	251 85
tizske . . .	14 76	14 76
zem. kred. I. emisije . . .	268 50	268 50
II. . .	269 50	269 50
ogrške hip. banke . . .	98 50	99 50
srbške a. frs. 100% . . .	183 95	184 95
turske . . .	98 50	99 50
Basiliška . . .	492 85	493 85
Kreditne . . .	84 85	85 85
Inomoške . . .	89 50	90 50
Krakovske . . .	59 50	60 50
Ljubljanske . . .	43 50	44 50
Avstr. rdeč. križa . . .	56 25	56 25
Ogr. . .	67 75	68 75
Rudolfove . . .	88 75	89 75
Salcburške . . .	456 85	457 85
Dunajske kom. . .	147 75	148 75
Deinice . . .	854 50	855 50
Južne železnice . . .	18 30	18 30
Državne železnice . . .	647 50	648 50
Avstr.-ogrške banke deln. .	748 75	749 75
Ogrske . . .	211 50	212 50
Živnostenske . . .	730 75	731 75
Premogokop v Mostu (Brux) .	598 50	599 50
Alpinske montan . . .	252 25	253 25
Praške želez. ind. dr. . .	541 75	542 75
Rima-Muranyi . . .	254 75	255 75
Trboveljske prem. družbe .	501 75	502 75
Avstr. orožne tovr. družbe .	136 75	137 75
Češke sladkorne družbe . .	11 85	11 85
Valute . . .	19 12	19 12
C. kr. cekin . . .	23 50	23 50
20 franki . . .	24 02	24 02
20 marke . . .	117 52	117 52
Sovereigns . . .	95 65	95 65
Marke . . .	252 25	253 25
Laški bankovci . . .	474 85	475 85
Rubliji . . .	11 85	11 85
Dolarji . . .	19 12	19 12

Žitno cenovno poročilo.

Dne 30. julija 1907.

Pšenica	za oktober	za 50 kg	K
RZ	50	880	
Koruzna	avgust	50	655
Oves	za 19. 8.	50	658
	oktober	50	806

10 h višje.

Meteorološko poročilo.

V Ljubljani nad morjem 206. Srednji tlačni tlak 756.0 mm.

Juli	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
29.	9. zv.	736.7	19.1	sl. szah.	del. oblak.
30.	7. zv.	734.3	16.0	sl. svzh.	megla
	2. pop.	730.3	29.4	sr. jvzh.	skor jasno

Srednja včerajšnja temperatura: 22.2° normala 19.8°. — Padavina v mm 0.0.

10 h višje.

Zahvala.

Ob nepozabni izgubi svoje soproge oziroma matere, sestre, svakinje, gospe

Pavle Žerjav

trgovke na Vačah

izrekamo tem potom najtoplejšo zahvalo vsem, ki so na katerikoli način izkazali svoje sočutje, bodisi v njenem boleznem kakor ob zadnjem spremstvu. Posebno se zahvaljujem gg. povcem za krasno petje in vsem darovalcem prelepih vencev.

Vače, 27. julija 1907.

Zahvaljujoči ostali.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

12-86

Podružnica v SPLJETU.

Stritarjeve ulice št. 2.

Podružnica v CELOVCU.

Delniška glavica K 2.000.000.

Rezervni fond K 200.000.

obrestuje vloge na knjižice in tekoči račun po 4 1/2% od dne vloge do dne vzdiga. — Sprejema zglasila za subskripcijo deležev snuječe se „Hotelske družbe z omejeno zavezo Triglav“ po K 500—, 1000—, 5000— in 10.000.

Rentni davek plača banka sama.

Rentni davek plača banka sama.

Zahvala.

Usoda je prekruto posegla v našo rodbino. Zadel nas je kakor blisk iz jasnega. Ugrabila nam je najljubšega, zares dobrega sina in brata. Edino, kar nas more še nekoliko tolažiti, je vsestransko izraženo sočutje, kakaj dne brezsrčne vrstice, ki so nas do dna duše užalostile — to pa le za moment — smatramo za čutilo polblaznika. V dneh največje žalosti nam je došlo od vseh strank toliko sočutnih izrazov, da nam ni mogoče se vsem p. n. gospodom in damam dostojno zahvaliti. Zahvaljujemo se najsrčneje zlasti darovalcem krasnih vencev, vsem cenjenim sorodnikom, častitim gospodom uradnikom „Ljubljanske kreditne banke“, slavnima društvoma „Ljubljanski Zvon“ za genljivo petje in „Sokolu“ za mnogobrojno udeležbo ter vsem, ki so v toli častnem številu izkazali zadnjo čast našemu ubogemu blagemu Viktorju posebno pa še onim, ki so prišli iz solčne Dolenjske, krasne Gorenjske in kršne Notranjske.

V Ljubljani, 30. julija 1907.

Prehudo zadeta, neotolažljiva rodbina Viktor Rohrmannova.

LJUBLJANSKI ZVON

MESEČNIK ZA KNJIŽEVNOST IN PROSVETO LETNIK XXVII (1907).

Izbaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po eden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 9 K 20 h, pol leta 4 K 60 h, četrt leta 2 K 30 h.

Za vse neavstrijske dežele iz K 20 h na leto. Posamezni zvezki se dobivajo po 80 h.

„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

4 majhna stanovanja

s porabo vrta se oddajo za november v Rožni dolini pri Stanoniku.

2508-1

Dobro ohranjena

hišna vrata

s kamenitim okvirom se oddajo. Cena po dogovoru.

2503-1

Poljanska cesta šte. 12.

Večjo množino

sena in slame

kupi 2509-1

Oton Homan v Radovljici

Sprejme se v lepo mesečno sobo s posebnim vvhodom

2508-3

gospod

na hrano in stanovanje.

Natančneje se poizve na Starem

trgu št. 9, II. nadstropje, med 3. in 5. ure popoldne.

2508-3

Na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

Zidak tesarjev

(Mauerzlegel) 2504-1

dobro žgan se dobi v vsaki množini pri

Avgustu Belletu,

parni opekarni na Rakeku.

2504-1

Otroška vrtnarica

ali boljša varhinja, ki bi poučevala

otroke tudi ročnih del, zmožna sloven-

ščine in nemščine ter je tudi pevka,

se sprejme k dvema deklicama 4 1/2

in 2 1/4 let starima.

Naslov pove upravništvo „Slov.

Naroda.“ 2485-2

Avstro-ogrška banka

v Ljubljani

2500-2

išče za svoje bančno posloplje od 15.

avgusta t. l. zanesljivo zakonsko dvo-

jico brez otrok kot

2500-2

hišnika.

Zahteva se znanje obeh deželnih

jezikov. Prednost imajo mizarji, zi-

darji itd. Osebna predstava prosilcev

dopolodne od 9.—11. v bančni pisarni.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

2501-2

se je preselil

na Franca Josipa cesto št. 5.

250